

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2010 r. — Acino Pharma przeciwko Komisji**(Sprawa T-539/10)**

(2011/C 30/86)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Acino Pharma GmbH (Miesbach, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat R. Buchner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 marca 2010 r. oznaczonych nr K(2010) 2203, K(2010) 2204, K(2010) 2205, K(2010) 2206, K(2010) 2207, K(2010) 2208, K(2010) 2210, K(2010) 2218 oraz decyzji Komisji z dnia 16 września 2010 r. oznaczonych nr K(2010) 6428, K(2010) 6429, K(2010) 6430, K(2010) 6432, K(2010) 6433, K(2010) 6434, K(2010) 6435, K(2010) 6436

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca odwołuje się od decyzji Komisji z dnia 29 marca 2010 r. na mocy których zawieszono wprowadzenie do obrotu partii produktów leczniczych „Clopidogrel Acino — Clopidogrel”, „Clopidogrel Acino Pharma GmbH — Clopidogrel”, „Clopidogrel ratiopharm — Clopidogrel”, „Clopidogrel Sandoz — Clopidogrel”, „Clopidogrel 1A Pharma — Clopidogrel”, „Clopidogrel Acino Pharma — Clopidogrel”, „Clopidogrel Hexal — Clopidogrel” i „Clopidogrel ratiopharm GmbH — Clopidogrel” i wycofano partie, które znajdowały się już na rynku unijnym. Jednocześnie skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 16 września 2010 r., na mocy których pozwolenie wydane dla wskazanych powyżej produktów leczniczych zostało zmienione oraz zakazano wprowadzania do obrotu określonych partii tych produktów leczniczych.

Dla celów uzasadnienia skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W ramach zarzutu pierwszego wskazano, że nie zostały spełnione przesłanki art. 20 rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽¹⁾ w związku z art. 116 i 117 dyrektywy 2001/83/WE⁽²⁾ dla zawieszenia, wycofania, unieważnienia lub zmiany wspólnotowych pozwoleń na wprowadzenie do obrotu spornych produktów leczniczych. Skarżąca dowiodła natomiast w toku postępowania, że stwierdzone naruszenia nie wpłynęły na jakość produktów leczniczych.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że Komisja nie dochowała wymogów dowodowych odnośnie wystąpienia przesłanek art. 116 i 117 dyrektywy 2001/83/WE.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi, że poprzez określenie mającego zastosowanie poziomu ochrony Komisja naruszyła ogólną zasadę proporcjonalności.

W ramach zarzutu czwartego podniesiono naruszenie istotnych przepisów formalnych w związku z bezprawnością opinii Komitetu ds. Produktów Leczniczych Europejskiej Agencji Leków. Zdaniem skarżącej, ze względu na decydujące znaczenie owej opinii dla decyzji Komisji, bezprawność tej opinii wpłynęła na legalność decyzji. Ponadto z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika, że Komisja skorzystała z przysługującego jej uznania.

Wreszcie skarżąca podnosi w ramach zarzutu piątego, że Komisja uzasadniła zaskarżone decyzje w sposób niewystarczający, ponieważ nie sformułowała własnego uzasadnienia, lecz w pełni odesłała do naukowej oceny Komitetu ds. Produktów Leczniczych Europejskiej Agencji Leków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-540/10)**

(2011/C 30/87)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. Muñoz Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Królestwo Hiszpanii wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji C(2010) 6154 z dnia 13 września 2010 r., w których Komisja obniżyła wysokość pomocy z Funduszu Spójności na następujące etapy realizacji projektu:

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo IX-A” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.005)

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d'Anoia)” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.008)

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo XI-A y XI-B (Sant Sadurni d'Anoia-Gelida)” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.009) oraz

„Linea de Alta Velocidad Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontera francesa. Tramo Lleida-Martorell (Plataforma). Subtramo IX-C” (CCI N° 2001.ES.16.C.PT.010

— tytułem żądania ewentualnego — częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie dotyczącym korekt zastosowanych w odniesieniu do zmian wynikających z przekroczenia progów emisji hałasu (pododcinek IX-A), ze zmiany PGOU (ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Santa Oliva (pododcinek IX-A) oraz z różnic w warunkach geotechnicznych (pododcinki X-B, XI-A, XI-B et IX-C), skutkujące zmniejszeniem kwot korekt do 2 348 201,96 EUR;

— w każdym razie obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja zmniejszyła wymiar pomocy początkowo przyznanej z Funduszu Spójności na ww. etapy projektu ze względu na to, że doszło do nieprawidłowości przy stosowaniu rozporządzenia o zamówieniach publicznych.

W opinii Królestwa Hiszpanii należy stwierdzić nieważność tej decyzji z trzech różnego rodzaju powodów:

- a) naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika II rozporządzenia nr 1164/94⁽¹⁾ ze względu na to, że Komisja wydała tę decyzję nie dotrzymując terminu trzech miesięcy od zorganizowanego przez nią przesłuchania;
- b) naruszenie art. 20 ust. 2 lit. f) dyrektywy 93/38⁽²⁾ ze względu na to, że Komisja zastosowała ten przepis niewłaściwie, ponieważ udzielenie zamówienia na usługi dodatkowe różni się koncepcyjnie od przewidzianej w hiszpańskim prawie zamówień publicznych zmiany zamówienia w trakcie jego realizacji w taki sposób, iż ta zmiana nie wchodzi w zakres zastosowana dyrektywy nr 93/38.
- c) tytułem ewentualnym, naruszenie art. 20 ust. 2 lit. f) dyrektywy 93/38 ze względu na to, że spełnione zostały wszystkie przesłanki udzielenia przez władze hiszpańskie, w ramach procedury negocjacyjnej z pominięciem ogłoszeń, zamówienia na prace dodatkowe realizowane na czterech etapach projektu, których dotyczy korekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 82, s. 40).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — ADEDY i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-541/10)

(2011/C 30/88)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Ateny, Grecja), Sp. Papaspiros (Ateny, Grecja) i Il. Iliopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Tsipra)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/486/WE z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2010/320/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 14 września 2010 r. (Dz.U. L 241, s. 12);

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/320/WE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 11 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 145, s. 6);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej 2010/486/WE z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2010/320/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 14 września 2010 r. (Dz.U. L 241, s. 12) i stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/320/WE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 11 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 145, s. 6).